

om, at Committeeen vilde kunne lade sig nøje med noget Mindre, og mulig med 6,000 Rd. Det er en Selvsølg, at hvad vi end bevilge, saa vil Ministeren ikke give Mere ud end det, der er nødvendigt for at erstatte det Tab, som virkelig viser sig at være kommet tilstede.

Indenrigsministeren: Det er en Selvsølg, at der under ingen Omstændigheder vil blive udbetalt mere af de 8,000 Rd., end hvad Industriforeningens Understud maatte vise sig at være, og der er altsaa forsaavidt aldeles ingen Fare forbunden med at bevilge den fulde Sum. Jeg drister mig ikke til med Bestemthed at angive, hvor stort Understudet, forsaavidt det nu kan oversees, vil være. Jeg har allerede tidligere sagt, at jeg troer, at selv om Mindretallets Forslag blev vedtaget, selv om kun 5,000 Rd. stode til min Raadighed, vilde Tabet for Industriforeningen ikke blive stort, men jeg søiede til, at jeg havde dannet mig denne Mening efter en privat Meddelelse, og at der ikke for mig forelaa noget Officielt herom. Jeg maa ønske, at den fulde Sum bliver staaende, saaledes som den oprindelig er forlangt, idet Thinget kan være fuldstændig forvisset om, at der ikke vil blive udbetalt Noget udover det virkelige Understud. Jeg skal ikke indlade mig paa en Strid med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) om, hvorvidt Danmark har indlagt sig Gærd eller ikke ved sin Deeltagelse i Industriudstillingen, men det forekommer mig, at selv om det ikke skulde kunne godtgøres, at Danmark har glimret ved sin Tilstedeværelse, saa er det allerede Meget, at Danmark ikke har glimret ved at være den eneste Stat, der var fraværende. Forvigt maa det dog heller ikke forglemmes, at paa den Tid, da Rigsdagen for 2½ Aar siden valde imellem, om den vilde nægte ethvert Tilskud eller hde det fulde, og den saa bestemte sig til at gaae en Mellemvei, var allerede Terningen kastet. Den danske Regjering havde allerede erklæret, at den vilde tage Deel i Paris-udstillingen, der var endog, om jeg ikke huffer meget feil, truffet foreløbige Contracter, saaledes at Danmark vilde have mere end glimret ved sin Fraværelse, men vilde endog have glimret ved sin Tilbagevæ-

delse. Jeg tør altsaa ikke Andet end være Industriforeningen og de private Mænd Takkyldig, som dengang traadte til og staaede os for den Opsigt, som det vilde have vakt, at Danmark var den eneste Stat, som traadte tilbage fra en Repræsentation ved den store Verdensudstilling.

Jeg maa gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at den meget omtalte Redningsbaad ganske vist, som jeg sagde, kunde have været modtagen af mig i contractmæssig Stand, som den fra først af var, idet Contracten gik ud paa, at Baaden skulde bygges overeensstemmende med en bestemt Tegning, og den svarede til Tegningen; men det viste sig, at skjøndt den svarede dertil, og skjøndt den var konstrueret fuldstændigt som forlangt, havde den ikke den fulde Selvreisningssevne, som man maatte ansee for ønskelig. Det er altsaa meget langt fra, at Baaden, dersom den var modtagen, som den oprindelig blev tilbudt, vilde have været ucontractmæssig. Det er ogsaa meget langt fra, at Baaden i denne Tilstand vilde have været ubrugelig, thi vi have i længere Tid haft og have endnu Redningsbaade, som ikke ere selvreisende. Denne Egenstaa ved Baaden anseer jeg imidlertid for at være af en saa væsentlig Betydning, at man meget gjerne maa bringe Offre for at opnaae den. Jeg erkender, at den ærede Ordfører har Ret i, at endog saaledes, som Baaden nu er bleven med Anvendelse af et Par Hundrede Rigsdaler mere, lader den endnu Noget tilbage at ønske, men lige saa vist som man bestandig skal arbejde fremad til at anstaffe sig Redningsbaade, der saavidt muligt fyldestgjøre alle de Fordringer, der stilles til dem, ligesaavidt er det efter min Overbeviisning ugjørligt altid at holde samtlige tilstedeværende Redningsbaade i en complet Stand. Det vilde jo betinge en stadig Umbytning, ikke alene af de enkelte nye Baade, der anstafes, men saa at sige af samtlige ældre Baade, naar enhver Forbedring bestandig skulde bringes i Anvendelse paa dem. Der maa altsaa være en Grændse, der er et Sted, hvor man maa standse og sige: Nu er Forholdet efter Omstændighederne fyldestgjørende; næste Gang, vi bygge, skulle vi igjen tage den Erfaring til Indtægt, som vi nu have vundet.